

1.

(G)EEN HELD

‘Bert!’ Het eekhoorntje roetsjt langs de stam omhoog en rent naar het uiterste puntje van een lange tak. Hij trilt van opwindning, en de tak ook. ‘Jij bent Bert de eenhoorn, toch?’

‘Ja,’ antwoordt Bert met een zucht. Liever had hij ‘nee’ gezegd, maar de hoorn op zijn hoofd en zijn gezelschap – een piepkleine prinses en een rood-met-grijs-met-zwart vogeltje – verraden hem toch wel. Prinses Flo en Tsjilp spelen namelijk ook een rol in het verhaal dat zich als een lopend vuurtje door het bos heeft verspreid.

‘Mag ik je hoorntekening hebben?’ piept het eekhoorntje. ‘Je bent de enige echte held die ik ken!’

De held zucht een tweede keer, maar daarna krast hij met zijn hoorn een kloeke, zwierige B in de bast van de boom.

‘Ooooooooooooo.’ Het eekhoorntje is er ondersteboven van. Bert grijpt zijn kans en loopt gauw door, maar het eekhoornstemmetje weet hem nog steeds te vinden: ‘Enne... wanneer ga je Tudelu eigenlijk bevrijden?’

Bert doet alsof hij de vraag niet gehoord heeft. Hij draaft soepeltjes verder en stopt pas als hij bij de open plek aankomt waar de beste geneeskrachtige kruiden groeien.

‘Bert, wacht nou!’
Prinses Flo rent achter hem aan.

Ze draagt een gemakkelijke
rijbroek, een witte blouse

met een interessant patroon van frambozen- en bramenvlekken, en stevige laarzen. Nul punten op de prinsessenschaal, hoogste score als het om Berts persoonlijke voorkeur gaat.

‘We kunnen niet doen alsof er niks aan de hand is,’ zegt de prinses begripvol. ‘En jij al helemaal niet.’

Bert bromt wat. De prinses bedoelt dat hij zich aan de toverplicht moet houden. Die houdt in dat een magisch wezen verplicht is om ieder onschuldig wezen te helpen dat onrecht wordt aangedaan.

‘Stomme toverplicht.’ Snuivend schudt Bert zijn manen. De prins heeft Tsjilps broertje Tudelu in een reusachtig fladdermonster omgetoverd en een onschuldig varkentje in een gevaarlijk eenhoorn-zoekzwijn veranderd. Maar dat is nog niet eens het ergste. Nee, Bert maakt zich vooral zorgen om het aardigheidsdrankje. Daardoor zijn alle slachtoffers van de prins slaven zonder eigen wil geworden. Hoe moet hij Tudelu en het zwijn in vredesnaam helpen? Hoe, hoe, hoe?

Een lastig probleem voor iemand die zich tot voor kort vooral bezighield met vragen als: 'Waar groeien de sappigste dotterbloemen?' en 'Zal ik mijn middagdutje vandaag in het klaverveld doen?'

Flo stoort hem in zijn gedachten. 'Doe niet zo flauw.' Ze kroelt Bert onder zijn sneeuw witte voorpluk. 'Je helpt toch graag.'

'Alsof er iets te kiezen valt,' moppert Bert, 'als je over je hele lijf jeuk krijgt.'

Stom medelijden.

Al is hij natuurlijk wel blij dat hij Flo uit de klauwen van die rare prins bevrijd heeft.

Tsjilp landt op Flo's schouder en opent zijn snavel, maar er komt alleen een hees gekras uit.

'Ssssst, Tsjilp,' zegt Flo. 'Je moet je stembanden sparen.'

'Daar had hij al veel eerder mee moeten beginnen,' merkt Bert knorrig op.

Tsjilp kwettert al wekenlang tegen iedereen die hij tegenkomt over Berts heldendaden. Geen wonder dat hij keelpijn heeft.

'Au-au!' piept Tsjilp. Het klinkt zo zielig dat de prinses smelt van medeleven.

'Ach, Tsjilpie.' Ze aait met haar wijsvinger over de hals van het vogeltje. 'Als je Berts kruidentheet drinkt, word je vast gauw weer helemaal gezond.'

Tsjilp geeft geen antwoord maar verstopt zijn kopje in de hand van de prinses. Hij moet zich wel erg ellendig voelen!

'Smalle weegbree, melisse, kamille,' mompelt Bert. Ja hoor, daar is dat vreselijke gekriebel weer, en ook het pijnlijke glittereffect dat erbij hoort. Hij plukt een paar bladeren en hoopt dat niemand naar hem kijkt.

Helaas mist de prinses nooit iets. 'Kijk nou, Tsjilpie,' zegt ze troostend tegen de vogel. 'Bert glinstert van top tot teen van medelijden!'

Bert zou wel eens willen weten waarom eenhoorngevoelens altijd zo verdraaid zichtbaar moeten zijn. Dat is echt ontzettend onhandig!

'Hé, meneer de eenhoorn,' groet een grote, zwarte kever die langskomt. 'Dapper hoor, die

reddingsactie. Heel dapper! Wanneer rondt u het af?’ Afronden. Het klinkt simpel, maar dat is het helemaal niet. Hij moet niet alleen de gevangenen bevrijden, maar bovendien de prins zo ver krijgen dat hij hun het tegengif voor het aardigheidsdrankje en de groottoverspreuk geeft. Pffffff... Deze keer zucht Bert heel lang en heel diep.

Hij galoppeert ervandoor en stopt pas weer bij de beek. Lusteloos kauwt hij op een halm. Het duurt een paar minuten voordat Flo en Tsjilp weer bij hem zijn.

‘Bert,’ zegt Flo hijgend, ‘je hoeft me er echt niet steeds aan te herinneren dat ik maar twee benen heb! En nogal korte ook...’ De aandacht van de prinses wordt getrokken door iets achter Bert. ‘Hé, Tsjilp heeft paddenstoelen gevonden!’ Ze springt op en rent achter haar vogelvriendje aan.

Bert laat zijn snuit in het snelstromende water van de beek zakken. Hij geniet van de zacht toenemende trilling die zich vanaf zijn vochtige neusgaten over zijn hele lichaam verspreidt en hem eventjes het gevoel geeft dat hij helemaal van water is. Al snel is hij een onstuimige, ruisende waterval die zich door niets of niemand laat stoppen. Hoewel... Bert stopt eigenlijk graag voor van alles. Voor een mooie vlinder, een geurende bloem of een lekkere aardbei. Maar het lijkt wel alsof edele redders aan zoiets geen tijd mogen verspillen.

Als Bert zijn dorst gelest heeft, haalt hij zijn neus uit het water. Nog even voelt hij het stromende gevoel, maar dan verdwijnt het alweer. Hij zucht. In het kasteel van de prins heeft hij niet veel aan zijn

watermagie, dus hij moet iets anders verzinnen.
Want als iemand hem nog één keer vraagt wanneer hij eindelijk Tudelu gaat redden...

Voor zijn neus schiet iets gouds en glinsterends uit het water. Lachend zegt het: 'Heer Eenhoorn!' De dappere ogen van het visje glimmen achter zijn zwarte masker. 'Ik ben klaar voor nieuwe heldendaden als u het bent, heer Eenhoorn! Wanneer gaan we? Vandaag? Morgen? Eergisteren?'

ALLEEN IN SPROOKJES

De kleine ninjagoudvis vliegt nog door de lucht als een tweede, veel grotere en vooral ook veel rondere goudvis uit het water schiet. Met strenge stem bubbelt hij: 'Wat hebben we er gisteren tijdens de vissenschool in gestampt, jochie?'

Het goudvisje plonst terug in het water. 'We dringen ons nooit op aan heer Eenhoorn en we zijn altijd respectvol,' zegt hij beschaamd. 'We beloven heer Eenhoorn te zullen helpen, maar we zetten hem niet onnodig onder druk. Heer Eenhoorn besluit zelf wanneer het tijdstip voor een reddingsactie is aangebroken.'

'Mooi, en maak nu dat je wegkomt!' Kai, de

oppergoudvis, is zichtbaar tevreden met het antwoord. Met een enorme plons laat ook hij zich in de beek terugvallen.

‘Maar het duurt zo lang!’ klaagt het visje.

‘Terug naar de andere visjes, brutaal vissenjong!’

Het kleintje verdwijnt, maar niet zonder eerst met zijn zwart omrande ogen te rollen.

‘Geen stress, heer Eenhoorn,’ bubbelt Kai. ‘Komt tijd, komt raad. En als de raad er eenmaal is, komt de daad vanzelf.’ Na die woorden duikt ook de

grote, kogelronde goudvis onder. Flo en Tsjilp hebben niet eens iets van zijn bezoek gemerkt.

‘Kun je deze eten?’ Plotseling staat de prinses weer naast Bert. Ze opent haar zakdoek, waarin ze een paar bruine en gele paddenstoelen verzameld heeft.

‘Mmm, donkere zonderling.’ Bert wijst met zijn hoorn naar de bruine paddenstoelen.

‘Erg smakelijk. Met na het doorslikken een zacht rookaroma.’ Zijn hoorn dwaalt nu naar de gele paddenstoelen. ‘Echte gele parbleu,’ gaat hij verder. ‘Fruitig met een zoete nasmaak. Erg voedzaam ook. Kleurt blauw tijdens het koken.’

‘Dat betekent “Ja”, neem ik aan,’ zegt Flo tevreden. Ze knoopt de zakdoek met paddenstoelen weer dicht. ‘Verderop staan er nog een paar.’

‘Komt tijd, komt raad,’ mompelt Bert somber voor zich uit. Afwezig volgt hij met zijn ogen de prinses. ‘En met de raad komt de daad vanzelf... Nee, Flo, die niet!’

Flo duikt geschrokken in elkaar.

